

המשך סיפור לשבת – יש לו הסכמות.

מאת הסופר הרב קובי לוי.

המשך מעמוד 3

יצחק ויעקב, לא עליכם ולא על אף אחד, אני חולה אנוש במחלה סופנית... אשתי איבדה כל טעם בחייה עקב העניות שקפצה עלינו, היא בוכה כל היום הכסף שלנו הולך לתרופות, אין לי ממה להאכיל את הילדים... אני מלא חובות ניתקו לנו את החשמל, מאיימים לנתק את אספקת המים... אנא עזרו לי נדבות לבכם, שי בידי מכתבי הסכמה של רבנים חשובים..."

"זהו, הפעם ירד לי אסימון, האיש הזה פשוט נוכל, אין לו בת חולה אין לו אשה חולה והוא בעצמו בריא ושלם, הוא פשוט מהתל בציבור ובכל פעם ממציא סיפור חדש. האיש עבר בין המתפללים וליקט מהם שטרות ומטבעות. כשהגיע אלי סימנתי לו בראשי "בוא נצא החוצה". שאפתי המון אויר לריאות, עשיתי הרבה חושבים אולי אני טועה, אולי זה לא אותו אדם, אולי הוא באמת חולה, וגם בתו וגם אשתו... אבל הייתי חייב את התשובה לעצמי "סלח ל ר' יהודי, לפני כעשר שנים סיפרת לי שהבת שלך חולה בכליות, לפני כחמש שנים סיפרת שאשתך חולה, נכשיו אני שומע שם אתה חולה... ליבי כואב מצער אני רוצה מאד לעזור לך, אני מוכן למלא את הבית שלך מכל טוב, אני אשמח להשאיר לך סכום נכבד עבור תרופות שבבילכם! אבל הייתי רוצה לדעת היכן אתה גר, כדי לשלם לך בהזדמנות גם את חשבונות החשמל והמים... מתי אוכל להגיע אליך..."

"הרבתי לוי, האיש הביט בי בעיני החודרות, וכשכולו חמת זעם פלט קללה שלא ראוי לצטטה - אבל אכן בה אריכות ימים - נועלם לו בין אולמות המפעל הענק. הוא שחשתי, הבן אדם נוכל עז פנים, אבל חלילה שלא נסיק מסקנות נמהרות, ולא זו כוונתי שנחשוד בכל מי שמבקש צדקה. ועדיין לא הגענו לסוף הסיפור.

"לפני שלושה חודשים נסעתי לבקר דוד ישיש שלי במחלקה האונקולוגית, ומי שוכב לצידו על מיטתו מחובר למכשירי החיאה מונשם וצהוב? כמובן, הנוכל. שאלתי את הרופא מתי הגיע האיש לכאן, ועודכתי "הוא חלה לפני כשלושה חודשים אושפז ונמצא כאן במצב סופני, כבר חודשיים, מיו ספורים".

"שבוע אחר" הוא נלקח לבית עולמו, והדוד הזקן כמשיח לפי תומו דיווח לי "אל תשאל, האיש החולה לצדי שנפטר אתמול, ידע שהוא בעצמו הביא עליו את המחלה, הוא התחזה בבתי כנסת לחולה, הוא סיפר לאנשים שאשתו חולה, או ילדיו חולים... אבל הוא מעולם לא נישא, היה קבצן ערייר, ומרוב שדיבר על מחלות סופניות כך אמר לי, זה הגיע גם אליו, הוא הביע חרטה על מעשיו. ברוך דיין האמת".

"יצאתי מן המחלקה האונקולוגית נסער, נוכל, אבל באמת אשרי הלקח שידע בשל מה באה הרעה אליו". סוף פרי קטן - מאחורי הסיפור - יוס'ה גנב קודש

כששמעתי סיפור זה נוכרתי באותו יוס'ה גנב קודש, שלמרות חטאיו ופשעיו מסר נפשו על קידוש ה'. נשמתו של היהודי חצובה משרוש האמת הנצחית, וטמונה בה נקודה טהורה שבוהקת ומצילה מאבדון, גם יהודים נוכלים ומתחזים. מצד שני הרהרתי לעצמי שאולי בכל אחד מאיתנו טמון איזה נוכל קטן, מתחזה, שמדבר אחד בפה, ומסתיר את האמת בלב כדי לזכות ברווחים שלא מגיעים לו. כן, המינוגים של הנוכלות הזו שונים מאד.

הנוכל בסיפורנו זכה, הוא הכיר בנוכלותו ועשה תשובה ואנחנו הנכיר בה בטרם עת? הלוואי.

מילתא דבדיחותא

חסד le לאמי

היום אחמרה, הסגופה זאיג בחמומה אונדון והגריס אחסד
le אמר "מי אמר?" le אמר מושה הסקננה "יהודי חסד כל
לשדד חסם הכנסה", השיג זאיג.
"וכמה צריך כדי להסגף בחצוה?" הגענו מושה,
לסגפך לאחמונה עם רשיומם ואיך חלק גדול מהונו.
"איה אמר", השיג זאיג. "דק איה אמר עולה אקמו פקיד
חמם הכנסה?" הגפאל מושה. "כן, הנפן זאיג בראש. אק
כן. le מושה שטר מכיסו, "קח חמישים איה, ואך גקמו
חמישים פקידים".

נשיקות פיהו

הידושים על פרשת השבוע

"וזאת הברכה אשר ברך משה איש האלוהים את בני ישראל לפני מותו" (לג' א')

הראשי תיבות של המילים "משה איש האלוהים" הם **"מאה"**. וזה כדי לרמז לנו על ענין מאה ברכות שאדם צריך לברך בכל יום **"וזאת הברכה"** - תהיה מאה ברכות.

יודוע שאת המאה ברכות תיקן דוד המלך כשראה שבכל יום היו מתים מאה אנשים.

וזה רמז בפסוק שכתוב **"לפני מותו"**, היינו לפני שימותו - שהמאה ברכות יצילום מן המיתה. [בשם רבי יעקב ממקוידנוב זצ"ל]

ניתן להשיג את הספר אצל המחבר במחיר מוזל בפלאפון: 052-760-5619

לתרומות להקדשות ופרסומות חייגו: 052-718-38-66

מקום זה שמור לך
ועכשיו ב 10%
הנחה
פרטים בפל':
052-718-38-66

גמ"ח אביזרי אופניים
כל המוצרים לאופניים
חדשים במחירים מוזלים
וכן אופניים יד שניה
במחירים מוזלים
052-718-38-66

ביזנייטס'

העסק והסקופ במקום אחד!

מופץ ב-500 נקודות מרכזיות ברחבי העיר

לפרסום טל: 0534158343 כתובת מייל: biznais100@gmail.com

זכרון יהודה

עלון שבועי לע"נ הבחור יהודה בן שרה ז"ל

הגרלה על הפ-ת-ע-ה בתהילים פרטים בעמוד 2

כניסת השבת: 18:15
יציאת השבת: 19:05
רבנו תם: 19:48
לפי לוח אור החיים-אופק ת"א

הג סוכות (שבת חוה"מ)

ערב סוכות

מנהגו של הרב הקדוש רבי מרדכי מלכוטש ז"ל היה להכין הרבה קרשים כדי להשאל אותם אחרי יום הכיפורים לעניי העיר לשם עשיית סוכותיהם. פעם אחת א אליו בערב סוכות סנדלר עני, והוא צולע ברגלו האחת, בבקשה להשאל לו כמה קרשים לסוכה. הצדיק השיב לו, כי כבר אזלו כל הקרשים, ואין לו יותר. וילך לו העני להפש קרשים במקום אחר. וראה הצדיק מבעד לחלון, שהוא הולך ושב מבית לבית לבקש קרשים. נכמרו רחמיו על העני, פרץ בבכי ואמר: ריבוננו של עולם! ראה נא עד כמה גדולה וחביבה מצות סוכה לבני ישראל, ועד כמה הם מוסרים נפשם עליה! בחוץ יורד עכשיו גשם, ורפש וטיט ברחוב העיר, ובכול זאת הולך הסנדלר העני הזה, נכה רגל, בנעלים קרועות, ומחפש קרשים כדי שיוכל לקים מצות סוכה. השקיפה אפוא ממעון קודשך מן השמים, וברך את עמך ישראל, ופרוש עליהם סוכת שלומך. ואחרי זה הלך בעצמו על גג ביתו, חיפש ומצא שם כמה קרשים, וציווה למשרתו לרוץ אחרי הסנדלר ולתתם לו. ויצוהו גם לעזור לו בבגן הסוכה, כי היה יום ערב שבת, שהטורח מרובה בו ביותר.

אושפיזין

הרב הקדוש רבי פנחס מקוריץ נמלך פעם בלבו, שלא טוב הדבר מה שבאים אליו חסידים ואנשים רבים עם בקשותיהם בדבר ישועה בענינים שונים, כי זה מבטל אותו מעבודת הבורא ברוך הוא. וביקש הרב הקדוש מהשם, שיהיה שנוא לבני אדם, וממילא לא יבואו אליו אנשים ולא תהיה לו התקשרות עם שום איש. וכן היה, והתבודד בינו לבין קונו, וחי חיי צער ולא היה נמצא בחברת אנשים בלתי בשעת התפילה, להתפלל עם הציבור. ויהי היום, קודם חג סוכות, והוכרח הרב לעשות סוכתו על ידי גוי, כי היהודים לא רצו לעזור, שהיה שנוא להם, והגוי לא היה בידו כלי האומנות הדרושים לכן, ושלח הרב את אשתו הרבנית לשכנים לשאול מהם גרזן ומעדר וכדומה, ומחמת שהיה שנוא בעיני כולם לא רצו להשאילו, ובקושי גדול השיגם. בליל ראשון של חג, כאשר גמר הרב את תפילתו בבית הכנסת, קרא אליו כמה אורחים לסעוד אצלו ביום טוב, ולא היה אף אחד שנתרצה לסור אל ביתו, כי היה שנוא לכל, והכרח ללכת לסוכתו בלי שום אורח. בבואו לסוכה, והתחיל להזמין את האושפיזין: "לעול אברהם" וכו', ראה שאברהם אבינו עליו השלום עומד מבחוץ, ואינו רוצה להכנס לפניו. וישאל אותו הרב: מה פשעי ומה חטאתי? והשיב לו אברהם אבינו: אין דרכי להכנס במקום שאין שם אורחים. ומהיום ההוא והלאה ביקש מהשם יתברך, שיחוו הדבר כמקדם, שימצא חן בעיני אנשים.

אתרוג

להרב הקדוש רבי מיכל מזלוטשוב ז"ל היו תפילין יקרות וקדושות, שנפלו לו בירושה מאביו המגיד הקדוש רבי יצחק מדרוהוביטש ז"ל הנועד בשם רבי אציקל דרוהוביטשר. התפילה הללו היו יקרות לו מכל יקר, וחסידים עשירים רצו פעם לקנותן מאיתו בסך רב, בערך, של 50 ריניש. והוא היה איש עני וחי בדוחק גדול, ולא אבה אף שמוע מזוה. אשתו הצדיקה לו מאוד למכור את התפילין לצורך פרנסת בנים, כי בשביל להתפלל היו לו גם תפילין אחרות, אך הוא עמד על דעתו ולא מכרן. והנה הגיע פעם פרס חג הסוכות, ובזלוטשוב אין אתרוג. מחכים להביא אתרוג ממקומות שונים, ולשוא, אתרוג אין. הגיע ערב חוג, והנה איש אחד הביא למכירה אתרוג יפה ומהודר, ומבקש בעדו 50 ריניש. נמלך רבי מיכל, ומכר את התפילין של אביו ז"ל בעד 50 ריניש, וקנה אצו אתרוג. ראתה אשתו, שבעלה השיג אתרוג, והבינה שבטח עלה האתרוג בסך רב, והתחילה לחקור ולדרוש אצלו מהיכן השיג מעות על האתרוג. בתחילה השתמט הרב בתירוץ שונים, אבל היא הצדיקה לו הרבה, עד שהוכרח לספר לה, שמכר את התפילין בשביל האתרוג. מששמעה האישה את דבר מכירת התפילין, נמלאה חמיה, והתפללה על בעלה בחרופין ויודופין: "היתכן?! כמה פעמים הפצתי למכור את התפילין בשביל צרכי הבית ההכרחיים החסרים לנו, ולא מכרת, ועכשיו בשביל אתרוג נטלת ומכרת?!? ולא נתקררה דעתך, עד שמרוב כעסה נטלה את האתרוג, שהיה מונח על השלחן, ושכה בשיניה את הפיטם שלו והשליכתו (את הפיטם) לארץ... ורבי מיכל ראה את אשר עוללה לו אשתו, ואף הגה אחד של תלונה לא הוציא מפיו, ואף סימן של קפיידא לא חרף, אלא עמד ואמר: אם ניוח לך, ורבנו של עולם, שיפסל האתרוג שלי, הריני מקבל באהבה. ונתגלה לו אחר כך בחלום אביו הקדוש, ואמר לו, שהמעשה האחרון, אי ההפקדה, עשה רושם גדול בשמים, יותר מהמעשה הראשון של קניית האתרוג בסכום רב!

324

ליווג הגון:

מזל הילה בת חנה, אודליה בת חנה, ששון בן חנה, יעקב בן חנה, מאיר בן חנה, יהודה בן חנה, אריק בן ג'ורג'ס וזוהרה, מוריה בת רחל, מרים בת רחל, רות בת רחל, יהודית בת אסף, בת שבע בת יהונתן, אריאל בן יהונתן, הודיה בת מירב.

לעילוי נשמת:

הרה"ג רבינו עובדיה יוסף בן ג'ורג'יה, הרה"ג רבינו אהרון יהודה לייב בן גיטל פייגא.

שושנה בת מרים אהובה, ניסים בן חנה, משה עזיז בן מונס, מולוק בת אסתר, מרגלית בת לונה, יונה חממה בת יוסף, חנה בת מולוק, מונייר בת מולוק, שמחה בת מולוק. רחמים בן גולבה, משה בן יהודה, אברהם בן עמליה, אלברט בן אדל, עמבר שהנו בת מונס. **לרפואה ולהצלחה:** מרים אהובה בת מולוק, שרה בת מרים אהובה, שלמה בן חממה, חננאל בן קריץ, שירן בת טוביה, יהודה בן חנה.

לרפוא"ש והצלחה בכל: יעקב דוד בן שוכרה- מרים אהובה בת מולוק אורה בת חביבה מיכאל בן גולדה- רוגית בת מרים שאול בן יפת- ציונה בת רחל מירב בת ציונה- יעל בת מירב **לע"ו: שלום בן סעדיה - רחל בת מהדי**

לתרומות לעלון-ההנצחות ולתגובות:
052-718-38-66
מאיר נוראני

לקבלת העלון במייל שלחו את המילה הוספה לי:

7183866@gmail.com

סיפור לחג – אתרוג.

מאת ש.ל.

סיפור לשבת – יש לו הסכמות.

מאת הסופר הרב קובי לוי.

אתרוג

מעשה וכבר הגיע זמן קצר לפני חג הסוכות וברדיטשטב אין אתרוג. מחכה הצדיק רבי לוי יצחק, מחכה גם כל הקהל, ואתרוג אין. ציוה הצדיק לילך לפרשת דרכים אולי יפגשו בו שהוא ואתרוג בידו. הלכו ופגשו ביהודי אחד הנוסע לביתו ואתרוג מהודר בידו, אלא שביטו לא בברדיטשטב, אלא בעיר אחרת הרחק משם. הוא רק עובר דרך ברדיטשטב. נטלוהו יהודי והביאוהו לצדיק. התחיל הצדיק להפציר בו שיהוה את חג הסוכות בברדיטשטב, בשביל לזכות במצות אתרוג את כל הקהל הקדוש הברדיטשטבי, וגם אותו, את רבי לוי יצחק, בעצמו. והיהודי אינו מסכים. הוא נוסע ליום טוב לבני ביתו, ואין זה יבטל פתאום שמחת יום טוב מהם וממנו? הבטיח לו הצדיק עושר ובנים, והיהודי בשלל. יש לו, ברוך השם, גם עושר וגם בנים, ואינו זקוק עוד. אמר הצדיק: אם תמלא בקשתי הריני מבטיחך שתהיה "עימי במחצתי" לעולם הבא. מששמע היהודים כך, הסכים לבקשת הצדיק, ונשאר בברדיטשטב לימי הסוכות. שמח הצדיק, שמח כל הקהל ואף היהודי שמת. ופקודה חשאית יצאה מאת הצדיק לכל בני ברדיטשטב שלא יתנו לאותו היהודי לישב בסוכה. אין איש יודע על שום מה, אבל גזירת הצדיק חזקה עליהם. משגהיגו ליל יום טוב ראשון של חג, ואותו יהודי בא מבית הכנסת להאכסניה שלו, מצא בחדרו ושכר לו בבית האכסניה יין לקידוש, נרות חלות ושולחן ערוך. תמה האורח: כלום אין לבעל האכסניה, יהודי כשר, סוכה? יצא אל החצר, ומצא סוכה ערוכה כהלכתה, והבעל הבית עם כל בני הבית מוכיבים שם אל השולחן. רצה האורח להכנס גם הוא אל הסוכה, ולא הניחוהו. מדוע ולמה? אין אומר ואין דברים. לאו, חסל. הלך אל השכנים שברחוב ומצאת כשהם יושבים כל אחד ואחד בסוכתו. הפציר בהם ללת גם לו לישב בסוכה, ולא נענה. סוף סוף נתגלה לו הדבר, שגזירת הצדיק היא זו. מיד רץ בבהלה רבה אל הצדיק: מה זאת, מה פשעי ומה חטאתי? אמר לו הצדיק: אם תמחל לי אותה הבטחה שהבטחתיך בדבר העולם הבא, אצוה תכך שימחוק לישב בסוכה... נדהם האורח. נדהם, משתאה ומחרש. מה לעשות? מן הצד האחד, הבטחת הצדיק להיות "עמו במחיצתו" בעולם הבא, ומן הצד השני - מצוות לישב בסוכה. לבסוף החליט. הסוכה הכריעה. וכי סלקא דעתך שיהודי שכמהו, שכל ימיו קיים מצוות סוכה כהלכתה, לא יישב השתא בסוכה? אפשר כל ישראל ישבו בסוכות והוא יאכל בבית כגוי, להבדיל? מחל לו היהודי להצדיק את הבטחתו. מחל, ונתן לו, על פי דרישת הצדיק, גם תקיעת כף על מחילתו, והלך לישב בסוכה. כשעבר החג שלח הצדיק לקרוא לאותו יהודי. עכשיו - אמר לו הצדיק אני מחזיר לך את הבטחתי. להודיעך, בני, שלא רציתי שתזכה בעולם הבא מן ההפקר, בדרך סחר - מחר. רציתי שתזכה בכך במעשהך, לפיכך גילגלתי את הדברים להביאך לידי נסיון במצוות סוכה. עכשיו שעמדת בנסיון, והיתה לך מסירת נפש בשביל לקיים מצוות סוכה, עכשיו מגיע לך באמת שתהיה "עמי במחיצתי" לעולם הבא.

"האיש חיבק אותי בחום רב הודה לי מרוגש והחזיר לי ברכות מן הגורן וכן היקב "שתארך" ימים אדוני והרבה בריאות" האפיזודה הזו נעלמה מזכרוני, כמו עוד הרבה ארועים המתרחשים בחייו של יהודי, שיחיו לו רק ביום הדין הגדול והנורא לטוב או למוטב. אחרי ארבע או חמש שנים אני מגיע לטבריה במסגרת עבודתי, ולאחר פגישה עסקית קצרה נכנסתי לבית הכנסת המרוקאי סמוך נוראה לשוק הדגים הטברני, ושוב בין מנחה לערבית נכנס מיודעני ועל פניו אותו מבט קודר ומעונה, ועיניו החודרות בולשות על פני הציבור היקר. מיד אחרי "עלינו לשבח", הוא נעמד ליד התיבה והפעם בפני סיפור מזועזע לא פחות. "קהל קדוש אין לי יום ואין לי לילה, מאז חלתה רעיית הטובה במחלה... כל יום אני מסיע אותה לטיפולים, הבית במשבר איום ונורא... הילדים עושה אמא בריאה, מתפקדת, אבל היא מרותקת למיטה או מאושפז.

שלא תדעו מצרות, ישנן תרופות שהיא צריכה לקבל, והן אינן מוכרות בסל התרופות של הממשלה ומי משלם? אני. אין לי ברירה אני מוציא לחם וגיבנה מפיות ילדי ימי לרוכש את התרופות". "אני מבית בו, הרב לוי הוא בוכה בדמעות שלישי "אנא עזרו לי להשיא את אשתי בחיים, ישנו פרופסור אמריקני בשם רוג'ר מונדיאלן שפיתח תרופה חדשנית מאיריכת ימים עלותה 8.000 דולר... יכול לקרות נס, אני רק צריך את עזרתכם כדי לשמור על משפחתי שלימה. אני כמי שנשאל את העול הכבד הזה על כתפי, וגם לי יש לחץ דם וסוכר, מברך אתכם שלעולם לא תכירו מחלות יסורים, יש לי כאן כתבי הסמכה של גדולי הדור... ברוכים תהיו".

"הוא הולך לו בין המתפללים הלב. שלי נקרע מדבריו ואני חושב לעצמי ריבונו של עולם, היהודי הזה ממש אומלל, כמה צרות רודפות אותו רחמים. מעניין מה שלום בתו הקטנה, האם היא עברה השתלת כליה... אני מסמן לו לגשת הוא רוכן לעברי ואני שואל אותו: 'ר' יהודי, מה שלום בתך הקטנה... איך היא מרגישה' והוא תוקע בי מבט חודר חסר הבעה, ואחרי כמה שניות של שתיקה הוא מהנהן בראשו עונה "ברוך השם ברוך השם" ואינו יודע מה להבין, האם הכל עבר לטובה, ההשתלה הצליחה, הילדה בריאה או ש... אבל אני מעדיף לא להלאות אותו גם כך הוא שבר כלי. מעיף מבט של חצי שניה בהסכמות של הרבנים ורושם לו צ'ק מכובד מוסף כמה מילים של תחנה... הוא מודה לי מעומק הלב "שתארך" ימים אדוני, הרבה בריאות". "הרב לוי הנכבד, שעון החיים סובב לו ואחרי שנתיים אני מבקר במפעל גדול ובו כמה מאות עובדי יצור.

אחרי פגישה עסקית קצרה, קורא אחד הפועלים ברמקול "חברים, עוד חמש דקות תפילת מנחה בבית הכנסת, אנא דייקו!". אני מביט בשעוני השעה שתיים בצהריים, מתאימה לי תפילת מנחה עכשיו! נכנס לבית הכנסת ובאחת מפינותיו אני מבחין בו בפעם השלישית. נגדי מרופטים מבטו עצוב כמו תמיד, ועיניו חודרות הפועלים נכנסים "אשרי יושבי ביתך" חצי קדיש, שמונה עשרה, עלינו לשבח... והנה הוא ניצב על רגליו דופק על התיבה בנחישות ואומר בקול סדוק "יהודים יקרים רחמנים בני רחמנים, בני אברהם

המשך בעמוד 4.

לתרומות וישועות: **1800-20-22-20**

"ובכן, לפני כעשר שנים במסגרת עיסוקי כסוכן נוסע - נקלעתי לבית כנסת שכותני קטן נרחבות, ובין קניי מנחה לערבית נכנס יהודי מזוהק בעל מבנה גוף מוצק נמוך קומה, לבוש כמנוי. כובע חולצה, מבטו רציני ועיניו חודרות, הוא החזיק בידיו כמה ניירות וכמנהג גבאי צדקה בקודש, הוא ביקש לעניין את הציבור במצוה נעלה שעלינו להתגייס למענה, שהרי אהנו רחמנים בני רחמנים כידוע.

"כך אמר... ואני מביט בו נסער, מרוגש, גם אני אב לבנות קטנות בריאות בחדשי שמים, והנה מולי אב, שבר כל, מנבב את דמעותיו עם ממחטת נייר וממשיך לספר לנו עם רעד בקולו "עלות כליה 80.000 דולר, אשתי מותשת, בוכה יומם ולילה, ובעצה אחת עם גדול הדור (וכאן הוא נוקב בשמו), החלטתי לעזוב את כל עיסוקיי על מנת לגייס את הסכום הנדרש, חסרתי לה בסה"כ 10.000 דולר... אנא אחי, אהובי עזרו לי.. שלעולם לא, תצטרכו לעמוד בפני נסיון נורא שכזה. וכבר נכתב על כך הפסוק המבטיח "כל היום - חנוי - ומלוה - וזרעו - לברכה", אין לי ספק מי שיעזור לי במצוקתי, לעולם!!! (הוא הרים את קולו) לא יצטרך להסתובב כשנורר ולהתבזות למען רפואת ילדיו, כי הם יהיו בריאים עד מאוד ועשירים... יש כאן הסכמות מגדולי הרבנים שמברכים כל מי שיעמוד לימיני ברוכים תהיו... ההאמת היא שהדברים נעו לליבי מאד, סימנתי לו שישג אלי, עינתי קלות בהסכמות שצורפו למכתב הרפואי של הילדה שלו, והיו לו הסכמות. שלפתי את פנקס הצ'קים מכיס ורשמתי לו סכום נאה עד מאד בלשון המעטה.

זאת ועוד, כדי לא לצאת רק די חובת מצוות הצדקה עליה מתברכים בשש ברכות עוד הוספתי לו ולבתו כהנה וכהנה ברכות ומילים טובות ונעימות המשובבות נפש, והעליתי חיך על פניו, כדי לזכות באותן אחת עשרה ברכות שמיימות הגנוחות למי שמשמח עניים יראי אלוקים. "בעזרת השם אמרתי לו, אתה תזכה להשיא את בתך היקרה, מתוך בריאות איתנה, ונהורא מעליא, והתקופה האינמה הזו תחלוף ותעלם לה כאבק הפורח באויר חיזוקתי אותו במילים מלטפות כמים צוננים לנפש עיפה, והוספתי לומר - דע לך ידידי - שזו אינה התבזות, זה קידוש השם ממש, אתה מלמד אותי מן זה מסירות נפש".

פיצוחי עושתמי

כל סוגי הפיצוחים והתבלינים
בהכשר הרב שלמה מחפוד שליט"א
לכבוד שבת קודש!
בירנבוים 19 בני ברק. **03-6746233**

פרבראות

"וזאת הברכה אשר ברוך משה איש האלוהים את בני ישראל לפני מותו" (ל' א')

ומסבירים, שהטעם שמשנה ברוך את ישראל דווקא לפני מותו, הוא מפני שרצה שכל הברכות יתקיימו בהם. וכדאיתא בגיטין (ע"ב) שדברי שכיב מרע ככתובין וכמסורין דמי, ומצווה לקיים את דבריו.

וא"כ כיון שהוא בירך אותם לפני מיתתו, בוודאי שהקב"ה יקיים את דבריו, שהרי הקב"ה ג"כ שומר את התורה.

[אמרי יצחק]

שלוחה 2

מאגר השיעורים - שיעורי דף היומי ועוד...

שלוחה 1

קו זמני תפילות - חיפוש מנין 24 שעות.

הנל בקו הארצי

שלוחה 5

חזרה להאזנה אחרונה בקו.

שלוחה 3

קו המכירות הארצי - מוצרי די שניה, השכרת ומכירת דירות לל"ת.

03-5-744-322

ילדים יקרים, שימו לב! השבת שבת חוה"מ סוכות

כל הילדים מוזמנים לתהילים המרכזי "זכרון יהודה" במקלט ברחוב קהילות יעקב 72 (ליד מסוף האוטובוסים)

בשעה 2:00 בצהריים

והשבת הגרלה על: ה-פ-ת-ע-ה!

קאו מהאוןיכמ!

כריכת ספרים

ברחוב רב

האי גאון 5

052-765-8989

עולם ההדפסות

חברות, ספרים, וכל סוגי ההדפסות במחירים מצוינים

05484-99-453

8499453@gmail.com

מוניות דקר

בהנהלה חדשה

שירות אמין ואדיב בכל חלקי הארץ

טלמובילי **03-676-8181**

לא גובים הונאה טלפונית

בית יחם

לתרומות וישועות: **1800-20-22-20**